

SPOJ NÁS V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ SPIRITUALITY

VYVÁŽENOST RŮZNÝCH DIMENZÍ LÁSKY

Dnešní inspiraci pro vás připravili manželé Hurtovi:

Milá schönstattská rodino, v tomto dopise u příležitosti slavení 18. dne v měsíci bychom se chtěli zamyslet nad dalším aspektem lásky, jak jej chápe o. Kentenich. Jedná se o naše upoutání na Boha, které je vyvážené a harmonické mezi jednotlivými oblastmi života. P.Kentenich hovoří o třech základních oblastech: souzvuk mezi naší láskou k Bohu, k práci a k lidem. Tím se zabývá i následující text z knihy Svatost všedního dne:

Objasněme si to na příkladu. Zahrajeme-li na klavír akord, působí tato harmonie na náš sluch příjemně a mile. Zahraji-li však současně tři

tóny, které k sobě nepatří, vnímáme tuto disharmonii jako něco rušivého. Nebo pozorujme trio. Tři různé nástroje znějí současně.

Za předpokladu, že všechny hrají správně, dosáhnou plného souzvuku jen tehdy, jsou-li vzájemně sladěny i co do síly zvuku. Kdyby jeden nástroj v poměru k druhému hrál příliš hlasitě, nedosáhlo by se souzvuku. Podobně musí být souzvuk mezi naší láskou k Bohu, k práci a k lidem. Existuje-li, pak nejen že naše láska k Bohu není překážkou našemu upoutání na práci a lidi, nýbrž je pro ně dokonce podpůrnou základnou a neustále působící hnací silou. Opakem harmonie je disharmonie. I k tomu uveďme příklad z praktického života. Z toho lze snad ještě lépe poznat, jak vypadá harmonické upoutání na Boha u svatého všedního dne. Jistá matka chodívá ráda ve všední den do kostela, ale právě v době, kdy

její muž odchází do zaměstnání a děti se vypravují do školy. Samozřejmě je pak všechno v domácnosti vzhůru nohama. Jedno z dětí nechce vstávat, druhé dvě se hádají, čtvrté se spálí při nalévání kávy, nejmenší hlasitě křičí ve své postýlce, zatímco rozmrzelý a podrážděný muž odchází bez snídaně do práce. A matka zatím sedí v kostele a modlí se. Zde je naprosto neharmonické upoutání na Boha, protože upoutání na práci a na člověka je silně zakrnělé. Nepřetváří život.

Papež František píše ve své nové exhortaci o povolání ke svatosti: „K tomu, abychom byli svatí, nemusíme být biskupy, kněžími, řeholnicemi nebo řeholníky. Mnohdy jsme v pokušení myslet si, že svatost je vyhrazena jen těm, kdo mají možnost vzdálit se běžným zaměstnáním, aby mohli věnovat hodně času modlitbě. Ale tak to není. **Všichni jsme povoláni k tomu, abychom byli svatí** tím, že budeme žít v lásce a že každý budeme vydávat svědectví tam, kde se nacházíme. Žiješ v manželství? Buď svatá nebo svatý tím, že miluješ a pečuješ o svého manžela nebo manželku tak, jak to Kristus činí s církví. Chodíš do zaměstnání? Buď svatý poctivou a pečlivou prací

ve službě bratřím a sestrám. Jsi otec nebo matka, babička nebo dědeček? Buď svatá nebo svatý tím, že trpělivě učíš děti následovat Ježíše. Jsi ve vedoucí pozici? Buď svatý tím, že bojuješ za obecné dobro a nehledáš své osobní výhody.“ (GeE 14). „Nevěřím ve svatost bez modlitby; ta ale nemusí být nutně dlouhá nebo spojená se silnými zážitky“ (GeE 147).

*Ve filmu Božský Evan se modlí manželka hlavní postavy o to, aby se jako rodina sblížili. Pak ji osloví Bůh a klade otázky: „Když se někdo modlí o trpělivost, dá mu Bůh trpělivost, nebo mu dá příležitost být trpělivý; když se někdo modlí o sblížení rodiny, dá mu sounáležitost, nebo mu dá příležitost milovat?“ Papež František o povolání ke svatosti píše: „Někdy život přináší větší výzvy a Pán nás skrze ně zve k novým obrácením, která umožňují, aby se v našem životě **lépe projevila jeho milost.**“ (GeE 17).*

Takovou výzvu k prožívání jeho milosti bylo pro nás onemocnění našeho syna Kubíka leukemií. Během této vypjatější cesty při jeho nemoci jsme se snažili vnímat Boží vedení jako příležitost jít cestou lásky s Ním. Ne vždy se nám to dařilo, protože to bylo náročné a bolestivé. Snažili jsme se stále znovu svěřovat celou situaci

v úmluvě lásky Panně Marii i korunovací Panny Marie za královnu uzdravení a přitom prosili o to, aby se celá tato událost stala požehnáním jak pro Kubíka a naší rodinu, tak i pro všechny, se kterými jsme přicházeli do kontaktu a se kterými jsme duchovně spojeni. Uvědomovali jsme si, že nás **Bůh vedl do jeho blízkosti**, do jeho blízkosti během všedního dne, kdy jsme byli zcela odkázáni na jeho milost uzdravení. Stavěl nám do cesty různá setkání, úkoly, nová vyšetřování, výzvy ... Postupně jsme se otvírali Božímu vedení, které nás vedlo krok po kroku k horším zprávám o Kubíkově zdraví. Namísto otázek PROČ, jsme se vědomě snažili vnímat Boží blízkost a obdarování v každém dni. To prohlubovalo náš vztah k Bohu i mezi sebou navzájem. Namísto zpochybňování lékařských rozhodnutí jsme žehnali, nemocniční personál, léky, každý sáček s krví, který do Kubíka vytekl, vyšetřovnu, pokoj i ostatní dětské pacienty a jejich utrápené rodiče, kteří se mnohdy neměli čeho přidržet. Uvědomovali jsme si, jakým darem je víra, která nám dává naději i v tak těžkých situacích.. A namísto „kňourání“ a sebelítosti Kuba každý den vědomě obětoval těžkosti na nějaký úmysl. To nám dávalo sílu vše nést a zároveň být i otevření

pro každodenní radosti a bolesti ostatních našich dětí i sílu vyslechnout a podpořit další rodiče nemocných dětí. Cítili jsme se spjati s mnoha přáteli a nesení modlitbou a podporou mnohých z naší mezinárodní sch. rodiny, farnosti a přátel věřících i nevěřících. Jedna maminka nám psala „...myslím na vás a modlím se za Kubíka, i když to neumím...“. K cestě ke svatosti všedního dne podstatně patří **společenství přátel** a za tento intenzivní zážitek společenství a spolunesení vám ze srdce děkujeme. P. Kentenich říká: „Svatý všedního dne vždycky jde až do důsledků. Když si zvykne na tvůrčí vnitřní chvilky oddechu, protkává modlitba jeho denní práci jako zlatá nitka. Celá jeho bytost se zaměřuje k tomu, co je nejcennější a nejvyšší, k lásce, k Bohu. Konečně celá svatost všedního dne je hrdinná láska pěstovaná i v práci všedního dne.“ Svatost všedního dne, tedy neustálé obnovování vztahu s Bohem a naplňování jeho vůle vyžaduje nalezení **svých „pramenů“, ze kterých člověk čerpá Boží sílu a inspiraci.** Každý z nás to má jinak. Ke svatosti všedního dne ale patří, abychom tyto naše poklady postupně odkrývali a čerpali z nich jak pro náš život, tak i

pro naplňování našeho osobního poslání na Božích cestách. Papež František říká: „Přál bych si, abys poznal to Ježíšovo poselství, které Bůh touží říct světu tvým životem. Nech se přetvářet, nech se obnovit Duchem, aby se to stalo možným, a aby tak nebylo promarněno naše vzácné poslání. Pán ho dovede k naplnění i přes Tvé omyly a negativní stránky, jen když nesejdeš z cesty lásky a zůstaneš stále otevřený jeho nadpřirozenému působení, které očišťuje a osvěcuje“ (GeE 24). Svatost souvisí s osobním ideálem, který do nás vložila Boží prozřetelnost při našem početí a který máme postupně naplňovat a rozvíjet. Během tohoto období doprovázení Kubíka během jeho nemoci se nám stalo zřejmým, že na cestě ke svatosti všedního dne, pro setrvávání v blízkosti Boží je důležitá vyváženost jak modlitby, tak i práce a vztahy s druhými.

Otázky:

1. Kde je můj osobní pramen života s Bohem. Jaký je můj způsob setkání se s Bohem a prožívání jeho blízkosti?
2. Co mi posílá Bůh do cesty? Co mi dělá radost, co mě zatěžuje a co bych Bohu rád svěřil?

3. S kým sdílím to, co prožívám? Kdo mě chápe na mé cestě? Vyjádřil jsem mu za to svoji vděčnost?
4. V čem se mohu nejvíce ztotožnit se životem Pána Ježíše během mého všedního života? V čem ho mohu zpřítomňovat v tomto světě?
5. Jak vnímám ve svém životě harmonii mezi láskou k Bohu, bližním a k práci?

Nakonec bychom vám rádi popřáli, aby dnešní den byl pro vás dnem setrvávání v přítomnosti milovaného Boha, abyste se jím nechali duchovně obejmout a ubezpečit, že každého z nás zcela osobně miluje a potřebuje. V úmluvě lásky spojení Monika a Božík Hurtovi.

Citovaný text P. Kentenicha z 1.-2. strany je z knihy „Svatost všedního dne od M. Annetty Nailisové 1937, str. 13-15. Jedná se zatím jen o pracovní překlad. Vydal pro vnitřní potřebu Institut schönstattských rodin.

Citáty od papeže Františka jsou z jeho papežské exortace Gaudete et exsultate (Radujte se a jásejte) – O povolání ke svatosti v dnešním světě

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku Spoj nás v úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz.